

videre regnes som pengeinstitutter også filialer af udenlandske pengeinstitutter omfattet af bank- og sparekasselovens § 6 a. Kreditinstitutter omfattet af bank- og sparekasselovens kapitel 3 b er Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S (FIH). Dansk Landbrugs Realkreditfond anses i relation til den foreslåede bestemmelse for godkendt i henhold til realkreditloven.

Penge- og realkreditinstitutter m.v. skal efter de regnskabsretlige regler hvert år foretage de nødvendige og tilstrækkelige hensættelser til tab på udlån og garantier m.v. Efter skattelovgivningningen er udgangspunktet, at tab på udlån og garantier m.v. kan fradrages ved indkomstopgørelsen, når tabet er konstateret eller sandsynliggjort. I forhold til penge- og realkreditinstitutter accepteres dog efter fast praksis, at institutterne kan fradrage de regnskabsmæssige hensættelser ved indkomstopgørelsen, uagtet at de regnskabsmæssige kriterier for, hvornår en hensættelse er nødvendig, ikke nødvendigvis er sammenfaldende med de skattemæssige kriterier for, hvornår et tab kan fradrages. Institutterne kan fradrage årets ultimohensættelse og skal samtidig indtægtsføre det foregående års ultimohensættelse. Udlån og garantier m.v. omfatter dels udlån og garantidebitorer, dels tilgodehavender hos kreditinstitutter og andre poster, der kan indebære en kreditrisiko.

Det foreslås, at halvdelen af den rentefordel, som instituttet opnår ved at kunne fremrykke tabsfradrag via reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige hensættelser på udlån og garantier m.v., beskattes i form af en særlig afgiftsbetaling. Der er tale om en rent skematisk opgørelse, hvor den årlige afgift beregnes af saldoen på instituttets hensættelseskonto pr. 1. januar i afgiftsåret, dvs. af primohensættelsen. Afgiftsbeløbet beregnes ud fra en afgiftssats, der fastsættes en gang årligt. Om fastsættelse af afgiftssatsen se bemærkningerne til stk. 3. Afgiften tilfalder statskassen.

Når afgiftsgrundlaget er fastsat til saldoen på hensættelseskontoen pr. den 1. januar er begrundelsen, at penge- og realkreditinstitutterne har kalenderårsregnskab. I forhold til filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS, er det fastsat, at hensættelsesbeløbet skal opgøres efter de regnskabsretlige regler, der gælder for tilsvarende kreditinstitutter undergivet Finanstilsynets tilsyn. Heri ligger bl.a. at de pågældende filialer i forhold til hensættelsesfradrag og afgiften skal udarbejde en opgørelse baseret på kalenderåret, uanset om de ellers anvender et andet regnskabsår.

Afgiften beregnes på grundlag af de regnskabsmæssige opgørelser. Det er tilsynsmyndigheden (Fi-

nanstilsynet, Indenrigsministeriet) for det pågældende institut, der kontrollerer størrelsen af hensatte beløb og lidte tab i det enkelte institut. De statslige told- og skattemyndigheder kan derfor lægge den opgjorte primosaldo på hensættelseskontoen til grund. Da tilsynsmyndighedens eventuelle korrektioner af hensættelseskonti alene foretages med fremadrettet virkning, vil sådanne korrektioner i forhold til afgiftsbetalingen ligeledes kun få betydning for fremtidige afgiftsbetalinger.

Til § 17 E, stk. 3

Det foreslås, at afgiftssatsen fastsættes årligt, og at den beregnes som:

$$\frac{1}{2} \times \text{markedsrenten} \times \text{selskabsskattesatsen}$$

100

Som udtryk for markedsrenten anvendes den gennemsnitsrente, der beregnes som led i mindsterenten efter kursgevinstlovens § 38. Det er den beregnede gennemsnitsrente udregnet på grundlag af den af Københavns Fondsbørs A/S dagligt udregnede effektive obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december, der skal anvendes. Det vil sige, at markedsrenten er den beregnede gennemsnitsrente, der indgår i fastsættelsen af den ordinære mindsterente for halvåret januar-juni. Årets afgiftssats skal offentliggøres af Told- og Skattestyrelsen senest den 15. januar i afgiftsåret.

Med den foreslåede metode til beregning af afgiftssatsen opnås, at afgiften kommer til at svare til halvdelen af den rentefordel, der opnås ved, at hensættelserne overstiger de realiserede tab.

Rentefordelen er beregnet med en skematisk opgjort rente.

Princippet kan illustreres med følgende eksempel:

Hvis et penge- eller realkreditinstituts hensættelser overstiger de realiserede tab med 1.000 kr., så giver fradraget selskabet en fordel på 300 kr. svarende til skatteværdien af det, der er trukket fra udover skattelovgivningens almindelige regler.

Værdien af at have 300 kr. i ét år er renten af beløbet.

Hvis markedsrenten er 5,8 pct., er rentefordelen 17,40 kr. Renteindtægten er skattepligtig. Efter selskabsskat er der 12,18 kr. tilbage.

Det er halvdelen af denne fordel, der skal inddrages med forslaget - dvs. 6,09 kr.

Med den foreslåede bestemmelse i § 17 E, stk. 3, beregnes afgiftssatsen som $\frac{1}{2} \times 5,8 \text{ pct.} \times 30 \text{ pct.} / 100 = 0,87 \text{ pct.}$